

Publicerad 2008-06-01 00:59 av Pot Pourri

Råkan log. Det var dags.

~~

Vaknade. vibrerande golv. över mig
i din soffa. ensam var jag. och råkan log
- det var dags. motvilligt dags.

"Vad var det?" - gick jag under. ner under dig.
borta var du. är du nu. men jag gick trygg.

/våning 2, tvåvåningars hus
utan vind/ - nummer 7

hemma där. borta här. vindar bygg. vänder ej
hjärta. hålles ömt. bröst mot rygg. i lä.
glömde vända. månen jag och juni faller. som alltid
genom tak för dåligt lagade minnen rivs.
rinner ångest kana. åker på stråle. kanske
lämnade jag. kanske.
öppet. ja, denna gång. lämnade tanken kvar
i din hand
vinkade; spar lämnat. spar glömt.
spar kvar men
kom.
kom en gång till.

genom fallet av gin ser jag min chans gå förbi. störta.
i skummande avgrunds botten döljs
tung smak. över tungsmakens bubbla
silver kvick metall
når jag ej, får jag ej. backar
medan drevet går och synen drivs till skev.

Medan världar skaka argt
och vassen skälver
viskar havet Vaggvisan:

"Kom. Kom en gång till. Landa varm i natten. Omgärda bo. Vila slutlig ro. Vila ro. Vila varm i bo. Kom.
Kom en gång till för evig tro."

får jag ej välja väljer jag dubbla lotten.
beväpnad för två. ingen fara än. ingen fara vän. väntan lade grund
över grund medan väggar söktes inne.
ute.
och taket lägges om hösten när
gul är stor. många gånger än. vandrad
är vi åter runt. i omgångar två.

det är så. det är så det är, har varit och blir.
så vi bestå.
Kom låt oss gå.

~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pot Pourri med Poeter.se id #21470 innehar upphovsrätten